

Nysted den 28. April 1903, Aarhus den 10. Oktober 1903, Horsens den 1. Oktober 1908, Randers den 4. Juni 1910 og Kolding den 28. Juli 1911.

For de øvrige Købstæders Vedkommende og paa Landet gælder kun de almindelige Bestemmelser om Forsigtighed i Omgang med Ild i den nævnte Lov om Brandvæsenet i Købstæderne af 21. Marts 1873 § 5 og i Lov om Brandpolitiet paa Landet af 2. Marts 1861 § 21.

Hvis der skal blive Spørgsmaal om en mere almindelig Anvendelse af Acetylen til Belysning, maa der ske Ændringer i disse Bestemmelser baade i Retning af at indskrænke det ubetingede Forbud mod at anvende Lamper med Acetylenudvikling i Lampen selv i København, paa Frederiksberg og i de nævnte Købstæder og i Retning af at regulere Benyttelsen af Acetylen-Lamper i det hele taget.

Det skal nu straks fremhæves, at udstrakt Anvendelse vil denne Belysning sikkert ikke faa under almindelige Forhold, idet den da ikke vil kunne fremstilles saa billigt som Lys af Petroleum eller af Gas og Elektricitet, der er fremstillet paa Centralværker, og samtidig er Brugen af den behæftet med Ulemper, som ikke findes ved de andre nævnte Belysningsarter. Saaledes vil man ved Brugen næppe helt kunne undgaa den ubehagelige Lugt, som er ejendommelig for Acetylen. Flammens lysende Flade er meget lille, og derfor er Lysets Intensitet saa betydelig, at det i Længden næppe er sundt for Øjnene. Hertil kommer, at en Eksplosionsfare ikke helt kan udelukkes, dels fordi der kan finde ukontrolleret Acetylenudvikling Sted i Lamperne, dels fordi der under visse Forhold kan ske Selv-antændelse af Acetylenet; ganske vist er Faren for større Eksplosioner næppe særlig nærliggende, men indtraffer de, er de som Regel særdeles kraftige og ødelæggende. Og da nu ikke alene den generende Lugt, men ogsaa Eksplosionsfaren i særlig Grad er til Stede ved Lamperensningen, som man ved Brug i større Omfang ikke kan forhindre, bliver udført af ukyndige og skødesløse Personer, er der saa mange Grunde til ikke at begunstige denne Belysning under almindelige Forhold, at man sikkert ved Fastsættelsen af Betingelserne om den kan nøjes med at betragte den som en Nødbelysning, som man griber til, naar de andre Belysningsformer staar i Fare for at svigte.

Udvalget har rettet en offentlig Opfordring til Fremstillere og Forhandlere af Acetylenlamper og Acetylenlygter, om at tilstille Udvalget Eksemplarer af saadanne Lamper eller Lygter. For at udelukke Systemer, der medførte et uforholdsmæssig stort Forbrug af Karbid, der tør forudsættes kun at være til Stede her i Landet i begrænset Mængde, og for at hindre, at der ofres for store Omkostninger paa Fremstilling af Lamper, der ikke tænkes benyttede længere, end de nuværende ekstraordinære Forhold varer, blev det i Opfordringen fremhævet, at ingen Lampe eller Lygte bør være indrettet til at rumme en Beholdning af mere end 250 g Karbid eller til at bruge over 16 l Acetylen i Timen eller bør koste over 10 Kr. i Enkeltalg. Derefter har ca. 120 Fabrikanter, Haandværkere og Forhandlere tilstillet Udvalget Lamper og Lygter i ca. 150 forskellige Udførelser.

De indsendte Prøver kan indordnes i to Hovedgrupper, der hver repræsenterer sit System, som man kan benævne henholdsvis Draabesystemet og Opstigningssystemet. Draabesystemet er karakteriseret ved, at Acetylenet fra en over Karbidbeholderen anbragt Vandbeholder drypper ned paa Karbidet, medens Opstigningssystemet er karakteriseret ved at Vandet, der her er anbragt udenom Karbidbeholderen, ved sit Tryk bringes til at stige op til Karbidet.

Efter Draabesystemet er ca. en Trediedel af de indsendte Prøver indrettet og det har langt fra givet Anledning til saa mange forskellige Detailkonstruktioner som Opstigningssystemet. Det er Draabesystemet, der i en Aarrække har haft en betydelig Anvendelse i Cykkellygter, og det maa i det hele betegnes som det mest betryggende af de to Systemer og som ret anvendeligt til Acetylenudvikling i mindre Stil, medens det ikke kan siges at egne sig til større Acetylenværker og heller ikke har fundet Anvendelse ved saadanne. Systemet har iøvrigt navnlig den store Fordel, at naar der er fyldt Karbid paa en Lampe, der er indrettet efter det, og Lampen er gjort i Stand til Brug, betjenes den omtrent paa samme Maade som en Petroleumslampe, idet Blusset reguleres ved en Skrue. Endvidere kan Lamper, der er indrettet efter dette System, ret let forsynes med en Kuppelbærer, hvorved Flammen beskyttes noget, og Faren for, at den skal antænde nærliggende letantændelige Genstande, bliver mindre. Det har imidlertid den Mangel, at det ikke gaar an at slukke en saadan Lampe ved at puste Flammen ud som ved en Petroleumslampe; man maa derimod 20 à 30 Minutter før det Tidspunkt, til hvilket man ønsker, at Lysafgivningen skal ophøre, lukke af for Vandtilførslen til Karbidet, og hvis Vandtilførsels-skruen ikke er tæt, vil Lampen ikke gaa ud til dette Tidspunkt, men bliver ved at brænde,